

statere, at vi har en kæmpe risiko for ikke at nå målsætningen i 2010.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu er alting jo relativt, må jeg sige til hr. Steen Gade. Sagen er, at hvis ikke den her regering havde gjort noget, ville det være blevet værre. Det, jeg sagde i min indledning, var, at vi skal have stoppet tilbagegangen. Og hvad betyder det? Det betyder jo netop, at jeg erkender, at der har været en tilbagegang, for når jeg siger, at man skal stoppe tilbagegangen, er det jo, fordi der har været en tilbagegang. Derfor er det klart en erkendelse af, også hos Venstres ordfører, at der har været en tilbagegang.

Men den tilbagegang må man jo nok konstatere ikke lige er sket i de sidste 5 år. Den er jo ikke alene sket på baggrund af de tidligere regeringers politik, men også på grund af samfundsudviklingen, som medfører større og større indgreb i naturområderne. Det er jo selvfølgelig det, som regeringen arbejder for, og som Venstre støtter meget kraftigt: Vi skal undgå at påvirke naturen så kraftigt miljømæssigt, at der sker skade også på biodiversiteterne.

Så det var derfor, jeg sagde, at SF jo også kan være med, hvis SF vil være med i samarbejdet, være med til at arbejde for at få stoppet tilbagegangen, for ellers må regeringen jo klare det alene, oftest sammen med Dansk Folkeparti, og det går også udmærket.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det var svært helt at forstå, hvad der blev sagt. Men betyder det, at Venstre anerkender, at vi er i en situation, hvor biodiversiteten forringes? Det er jo nøglespørgsmålet.

Så synes jeg måske, at sagen er for alvorlig til at gøre det til et spørgsmål om, hvem der vil være med til hvad. Vi har jo en redegørelsesdebat, og vi skal ikke stemme efter det her. Det kunne jo godt være, vi skulle have en saglig debat i stedet for det, Venstres ordfører leverer.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, mit udgangspunkt er, at det jo er nemt at stå her i salen og stille spørgsmål og kritisere, hvis man ikke selv har bidraget med noget positivt til sagen – bidraget til et samarbejde, når nu der bliver inviteret til, at man kan komme i samarbejde. Så behøver man jo ikke blive lidt mopset

over, at jeg konstaterer, at der ikke har været nogen fra SF, der har været interesseret i at indgå i det her. Så er det jo nemt nok at sidde og kritisere tingene.

Det undrer mig ikke, at hr. Steen Gade ikke helt forstår tingene – for det er jo nemt nok at stille et nyt spørgsmål – men når jeg står her på talerstolen og siger, at tilbagegangen i biodiversiteterne skal stoppes, må det jo være klart for enhver, at det er, fordi jeg kan se, at der er en tilbagegang. Ellers ville jeg jo ikke mene, den skulle stoppes.

Formanden:

Tak til hr. Eyvind Vesselbo. Og så er det hr. Torben Hansen som ordfører.

Kl. 10.30

Torben Hansen (S):

Vi danskere er glade for en gåtur i skovens fred og ro. Faktisk er skovturene, viser undersøgelser fra Forskningscenter for Skov og Landskab, langt mere populære end besøg i biografen eller på biblioteket, eller hvad det nu er. Derfor er debatten om, hvordan vores natur skal være, utrolig vigtig, og den trænger også til at blive revitaliseret. Det bedste og mest bæredygtige resultat af naturpolitikken får vi ved også aktivt at involvere så mange danskere som muligt i planlægningsprocesser – lige fra den første spæde idé om en ny sti langs markkanten til realisering af et stort genopretningsprojekt.

Folkelig og faglig forankring er hinandens forudsætninger og også forudsætningen for en miljøpolitik, der er såvel bred som fremadrettet. Specialister, kratluskere og den almindelige borger eller forbruger er alle parter i miljøpolitikken, og det nytter ikke noget at lægge enkelte grupper for had – i det her tilfælde eksperterne – som det er sket under denne statsministers ledelse. Der er ikke den mindste tvivl om, at vores fælles natur har brug for det brede folkelige engagement.

Allerede i 2001 dokumenterede Wilhjelmudvalget, at den biologiske mangfoldighed i naturen er på retur, og at omkring 10 pct. af det formodede antal arter i Danmark er truede. Naturen kan ikke klare den intensive anvendelse. Omkring to tredjedele af landets samlede areal er marker, som tilmed er de mest ihærdigt dyrkede i hele EU – 85 pct. af markerne bliver intensivt dyrket. Udnyttelsen af naturen i Danmark er ikke bæredygtig.